

Dosar nr.3/P/2016

SECȚIA PENTRU PROCURORI ÎN MATERIE DISCIPLINARĂ

HOTĂRÂREA NR.2P

Ședința publică din 20 aprilie 2016

Președinte procuror

Procuror

Procuror

Procuror

Procuror

Pe rol fiind soluționarea acțiunii disciplinare formulată de Inspecția Judiciară împotriva pârâtei M. E. L., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă judecătoria ..., având ca obiect săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată și modificată.

La apelul nominal, făcut în ședință publică, au răspuns Inspecția Judiciară, prin reprezentant, inspector judiciar G. I. și pârâta procuror M. E. L., personal.

Procedura de citare legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefă, care învederează că procedura este legal îndeplinită.

Secția acordă cuvântul părților asupra chestiunilor prealabile:

Inspecția Judiciară, prin reprezentant, și pârâta procuror, personal, arată că nu

au excepții sau cereri prealabile de formulat.

Pârâta procuror precizează că nu dorește să-și angajeze apărător. Arată că este de acord să dea o declarație la termenul de astăzi.

Secția procedează la audierea pârâtei procuror M. E. L., cu privire la faptele reținute în sarcina sa, declarația acesteia fiind consemnată în scris, citită și semnată de către președinte, pârâtă, grefă și atașată la dosarul cauzei.

Secția acordă cuvântul părților pe formulare de probatorii:

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită încuviințarea probei cu înscrisurile din cursul cercetării disciplinare.

Pârâta procuror, în circumstanțiere, solicită proba cu înscrisuri. Depune la dosarul cauzei jurisprudență, respectiv un articol privind abaterea disciplinară prevăzută de art. 99 lit. t) din Legea nr. 303/2004.

Secția, deliberând, încuviințează părților probele astfel cum au fost solicitate.

Nemaifiind alte cereri de formulat ori probe de administrat, Secția constată cauza în stare de judecată și acordă părților cuvântul pe fond.

Inspekția Judiciară, prin reprezentant, solicită să se rețină în sarcina doamnei procuror M. E. L. abaterea disciplinară prevăzută de art.99 lit.t) din Legea 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor și să i se aplice una dintre sancțiunile prevăzute de art.100 din aceeași lege, apreciind că abaterea s-a comis în forma gravei neglijențe.

De asemenea, consideră că faptele au fost comise printr-o gravă eroare de interpretare, atât în ce privește existența unor indicii privind săvârșirea ori pregătirea săvârșirii unei infracțiuni cât și a textelor de lege invocate prin acțiune, care reglementează atribuțiile procurorului în ceea ce privește sesizarea din oficiu și interceptarea convorbirilor telefonice.

Arată că, urmarea conduitei procurorului este gravă deoarece potrivit art.8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, orice persoană are dreptul la respectarea

vieții sale private și de familie și nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care într-o societate democratică este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirii faptelor penale, protejarea sănătății sau protejarea drepturilor și libertăților altora.

Mai arată că, libertatea organelor judiciare în administrarea probelor trebuie apreciată în așa fel încât să se asigure un echilibru între principiul legalității și celelalte principii fundamentale ale procesului penal. Arată că ar fi un precedent periculos să considerăm că procurorul trebuie să sperie cetățenii, care să trăiască cu temerea de a nu fi interceptați ori de a răspunde la un apel telefonic care vine din partea unui cunoscut. Astfel, orice persoană cu o funcție de răspundere atunci când primește un apel telefonic se poate duce cu gândul că i se va solicita un serviciu, care ar putea fi apreciat de către autoritatea statului, reprezentată inclusiv de procuror, ca o faptă penală.

De aceea consideră această conduită ca fiind una gravă, eroarea este neîndoielnică și nescuzabilă. Procurorul trebuie să fie pregătit încât să cunoască și să aibă capacitatea de a interpreta textele de lege, astfel cum au fost create, concepute și în sensul legal.

Pârâta procuror, personal, arată că în opinia sa nu se face vinovată de săvârșirea acestei abateri disciplinare.

Consideră această acțiune disciplinară ca fiind un precedent periculos față de toți colegii săi procurori din țară. De asemenea, precizează că a auzit că sunt colegi procurori cărora, urmare a acestei acțiuni disciplinare exercitate de Inspecția Judiciară împotriva sa, le este frică să mai solicite interceptări.

În concluzie, arată că mai bine este să nu soliciți astfel de măsuri pentru că vei fi cercetat disciplinar de Inspecția Judiciară.

Mai arată că, pe perioada examenului de bacalaureat din 2015, domnul B. a fost obiectul unei monitorizări al unui parchet specializat și nu știe dacă și față de această situație s-a plâns la Inspekția Judiciară. În orice caz, susține că acesta nu a făcut nicio plângere la soluție, nu a urmat căile de atac legale, motiv pentru care, în opinia sa, eroarea de interpretare sau de apreciere a unei situații de fapt, în raport cu calificarea juridică, sunt elemente care țin de raționamentul logico-juridic, care pot fi combătute doar în căile de atac și nu pot forma obiectul unei acțiuni disciplinare, astfel cum o spune și doamna T. M. în articolul său. Dacă ar fi o eroare de apreciere cu privire la competență teritorială, aceasta ar putea fi considerată doar o simplă neglijență și nu o gravă neglijență. Constituie o gravă neglijență, în sensul atragerii răspunderii disciplinare, numai acele greșeli evidente, neîndoielnice și cărora le lipsește orice justificare și care vin în contradicție cu dispozițiile legale în materie. Or, în speță, nu au fost astfel de greșeli, în cel mai rău caz se poate reține o simplă greșeală de apreciere în ceea ce privește competența teritorială.

Consideră că prin sancționarea sa pentru această faptă s-ar crea un precedent periculos pentru toți colegii procurori din țară.

SECȚIA PENTRU PROCURORI

Deliberând asupra acțiunii disciplinare de față, reține următoarele:

Prin acțiunea disciplinară înregistrată pe rolul Secției pentru procurori în materie disciplinară sub nr. 3/P/2016, Inspekția Judiciară - Direcția de Inspekție Judiciară pentru procurori a solicitat, ca prin hotărârea ce o va pronunța, să dispună aplicarea uneia dintre sancțiunile prevăzute de art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările

ulterioare, pârâtei M. E. L., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzută de dispozițiile art. 99 lit. t teza a II-a din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, constând în exercitarea funcției cu gravă neglijență.

În motivarea acțiunii disciplinare, în esență, s-a reținut că modul în care pârâta M. E. L. s-a sesizat din oficiu, nesocotind dispozițiile art.292 C.p.p., art.305 alin 1 C.p.p. și art. 174 C.p., solicitând judecătorului de cameră preliminară autorizarea interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice, constituie o încălcare a acestor norme de drept procesual. De asemenea, s-a mai reținut că pârâta procuror a încălcat dispozițiile art.41 rap. la art. 63 C.p.p., referitoare la competența teritorială, întrucât a solicitat interceptarea convorbirilor telefonice și a soluționat dosarul penal nr. 717/P/2014, deși nu se afla în niciunul dintre cazurile de competență teritorială prevăzute de lege.

În drept, Inspekția Judiciară și-a întemeiat acțiunea disciplinară pe dispozițiile art.44 alin.1 și art.47 alin. 1 lit. a din Legea nr. 317/2004 republicată și modificată.

În dovedirea acțiunii, Inspekția Judiciară a arătat că pe parcursul cercetării disciplinare au fost administrate proba testimonială și proba cu înscrisuri. La data de 15.02.2016 a fost audiată pârâta M. E. L.

Pârâta procuror nu a formulat întâmpinare la acțiunea disciplinară exercitată împotriva sa de către Inspekția Judiciară.

În cursul cercetării judecătorești, la termenul de judecată din data de 20.04.2016, Secția a procedat la audierea pârâtei procuror.

Din analiza materialului probator administrat în cauză, Secția pentru procurori în materie disciplinară reține următoarea situație de fapt:

La data de 17.11.2015, prin adresa nr. .../2015 a Parchetului de pe lângă Curtea de Apel ..., au fost înaintate Inspecției Judiciare, sesizarea formulată de petentul B. G. V. și lucrarea nr. .../2015 a Parchetului de pe lângă Tribunalul ..., privind verificările efectuate de prim procurorul C.-N. B., din care rezultă indicii privind posibile abateri disciplinare, prevăzute de art. 99 lit. s și t din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, comise de către procurorul M. E. L. de la Parchetul de pe lângă Judecătoria ..., cu ocazia instrumentării și soluționării dosarelor penale nr. .../2013 și .../2014.

S-a reținut că aceste abateri ar consta în utilizarea unor expresii inadecvate în cuprinsul actelor procedurale ale procurorului și a unor motivări contrare raționamentului juridic, de natură să afecteze prestigiul justiției (ordonanța de clasare nr. .../2014 din 05.08.2015 - fila 2 din act și referatul nr. .../2014 din 13.06.2014 de solicitare a încuviințării supravegherii tehnice prin interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice - fila 2 din act), precum și în exercitarea funcției cu rea credință, prin încălcarea normelor de competență materială și teritorială, respectiv a dispozițiilor procedurale în materia solicitării emiterii mandatului de supraveghere tehnică, prev. de art. 140 alin 2 Cod procedură penală.

Din sesizarea formulată de petentul B. G. V., înregistrată la Parchetul de pe lângă Tribunalul ... la data de 19.10.2015, rezultă că acesta a reclamat modul abuziv în care i-a fost întocmit dosarul penal nr. .../2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., în cadrul căruia s-a solicitat de către procuror și autorizat de judecător supravegherea tehnică constând în interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice de pe postul telefonic nr. deținut de acesta, pe o perioadă de 30 zile, începând cu data de 14.06.2014, împrejurări care i-au afectat imaginea și i-au creat o stare de disconfort și temere.

Verificările prealabile au fost finalizate la data de 29.01.2016

În cadrul verificărilor prealabile au fost solicitate documente privind dosarele penale nr. .../2013 și .../2014 ale Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., soluționate de pârâta procuror M. E. L., precum și o notă de relații de la procurorul M. E. L.

Prin rezoluția nr. .../2015 din data de 01.02.2016 s-a dispus începerea cercetării disciplinare față de pârâta procuror M. E. L., pentru comiterea abaterilor disciplinare prevăzute de art. 99 lit. s) și t) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În cursul cercetării disciplinare, au fost efectuate următoarele:

La data de 15.02.2016 a fost audiată doamna procuror M. E. L. Aceasta a depus o notă de relații prin care a arătat aprecierile sale referitor la abaterile disciplinare reținute în sarcina sa.

La data de 15.02.2016 a fost audiată în calitate de martor doamna A. G., prim procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria ...

La data de 17.02.2016 a fost audiat în calitate de martor domnul B. V. G., directorul Colegiului ...

La dosarul cauzei au fost atașate înscrisuri din care rezultă volumul de muncă al pârâtei precum și raportul de evaluare a activității profesionale.

Cercetarea disciplinară a fost finalizată la data de 18.02.2016, toate probele administrate fiindu-i prezentate pârâtei procuror M. E. L. Aceasta nu a formulat obiecțiuni și nu a solicitat alte probe în apărarea sa.

În fapt, Secția reține următoarele:

La data de 20.04.2011 doamna M. E. L. a fost numită în funcția de procuror la Parchetul de pe lângă Judecătoria ..., iar la 05.05.2014 a fost transferată la Parchetul de pe lângă Judecătoria ...

Pârâtei procuror i-a fost repartizat spre soluționare dosarul penal nr. .../2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ...

În cadrul acestui dosar, prin rezoluția organelor de cercetare penală din data de 16.01.2014, confirmată de pârâta procuror la aceeași dată, s-a dispus începerea urmăririi penale „in rem” pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 alin 1 cu aplicarea art. 41 alin 2 din vechiul Cod Penal, constând în aceea că, în perioada ianuarie –noiembrie 2012, la societatea ... A..., în repetate rânduri, s-a predat cantitatea de 119.600 Kg fier vechi în valoare de 134.546 lei, pe numele P. D., prin folosirea în mod fraudulos a datelor sale de identificare.

Totodată, s-a reținut că din verificările efectuate a rezultat că numitul P. D. nu avea cunoștință că pe numele său s-au întocmit adeverințe de primire și plată, în baza cărora figura că a încasat suma de 134.546 lei și că ar fi predat cantitatea de 119.600 Kg fier vechi.

Prin ordonanța din data de 05.05.2014 pârâta procuror a dispus extinderea urmăririi penale și pentru infracțiunea de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin. 1 raportat la art. 308 alin 1 din NCP.

La data de 14.05.2014, Parchetul de pe lângă Judecătoria ..., în temeiul dispozițiilor art 140 C.p.p., a solicitat judecătorului de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei ... luarea măsurii de supraveghere tehnică pentru posturile telefonice utilizate de M. I., M. O., B. V. și P. D.

Prin încheierea nr. ... din 14.05.2014, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei ... a admis cererea Parchetului de pe lângă Judecătoria ... și a autorizat supravegherea tehnică, pe o perioadă de 30 zile, începând cu 14 mai 2014, pentru posturile telefonice utilizate de M. I., M. O., B. V. și P. D.

Întrucât din exploatarea mandatelor de supraveghere a rezultat că B. V. a intenționat să înșele BCR, unde are un credit de 70000 lei, prin ordonanța din 13.06.2014 pârâta procuror a dispus extinderea urmăririi penale și începerea

urmăririi penale pentru comiterea infracțiunii de înșelăciune prev. de art. 244 alin 1 și 2 din NCP.

Prin încheierea nr. .../13.06.2014 Judecătoria ... a dispus prelungirea mandatelor de supraveghere pentru o perioadă de 30 de zile, cu excepția mandatului nr. .../14.05.2014, privind pe P. D., deoarece din exploatarea mandatului a rezultat că această persoană nu mai prezintă interes pentru cauză.

Prin încheierea nr. .../11.07.2014 Judecătoria ... a dispus prelungirea mandatelor de supraveghere tehnică, privind pe M. I., M. O. și B. V. până la data de 11.08.2014.

În dosarul nr. .../2013, prin ordonanța din data de 12.05.2015, pârâta procuror, în temeiul dispozițiilor art. 315 alin. 1 lit. b C.p.p., cu referire la art. 314 alin.1 lit. a C.p.p., raportat la art. 16 alin.1 lit. a și c C.p.p. art. 318 alin.1 N.C.p.p. a dispus clasarea cauzei având ca obiect săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, presupus a fi fost săvârșită de făptuitorul M. I., întrucât nu există probe că acesta a săvârșit fapta. De asemenea, a dispus clasarea cauzei cu privire la infracțiunea de abuz în serviciu - faptă presupus a fi fost săvârșită de făptuitorul M. O. V. și cu privire la infracțiunea de înșelăciune - faptă presupus a fi fost săvârșită de făptuitorul B. V., întrucât faptele nu există. Totodată, a dispus renunțarea la urmărirea penală în cauză având ca obiect săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată în formă continuată, întrucât nu există interes public în urmărirea acesteia.

În cadrul exploatării mandatului de supraveghere nr. ... din 14.05.2014 dispus de Judecătoria ..., privind pe P. D., a rezultat că acesta, la data de 12.06.2014, ora 14:58:43, localizat în zona SJ C... Teren extravilan, a purtat o discuție telefonică cu soția sa în cadrul căreia acesteia i-a spus: „Auzi, nu îți acorzi o întâlnire cu B.?” , iar acesta i-a răspuns: „Da zi ce trebuie?”, ocazie cu care soția sa îi relatează că fiica lor, A., plânge și este nemulțumită că nu a fost ascultată la materia T.I.C. unde îi va ieși

media 9, în condițiile în care alți colegi, care au avut proiectul făcut de profesioniști au media 10. Totodată, aceasta îi relevă soțului său că fiica lor și-a făcut singură proiectul și nu îi este apreciată munca, motiv pentru care se gândește și la posibilitatea de a o muta la C...

Din exploatarea mandatului de supraveghere a mai rezultat că la data de 12.06.2014, ora 15:10:26, localizat în zona SJ C... Teren extravilan, numitul P. D. a purtat o discuție telefonică cu un domn, identificat ulterior ca fiind numitul B.V. – directorul Colegiului ... din ... – în cadrul căreia stabilesc o întâlnire, în aceeași zi, în jurul orei 20, la Liceul ... din

La data de 13.06.2014, văzând notele de redare rezultate din exploatarea mandatului de supraveghere nr. ... din 14.05.2014 dispus de Judecătoria ..., pârâta procuror s-a sesizat din oficiu cu privire la săvârșirea infracțiunilor de abuz în serviciu prev. de art. 297 alin 1 Cod penal față de B.V. și complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, faptă prev. de art. 48 alin 1 Cod penal rap. la art. 297 alin 1 Cod penal față de P. D. Pârâta procuror a apreciat că din convorbirile telefonice descrise se conturează suspiciunea rezonabilă cu privire la pregătirea săvârșirii infracțiunilor de abuz în serviciu și respectiv complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu. În concret, aceasta a reținut că numitul P. D. a avut o discuție telefonică cu soția sa, în care aceasta îi relatează că este nemulțumită de nota obținută de fiica lor A., la materia T.I.C. Întrucât alți colegi de-ai fiicei lor au luat note de 10, M. P. îi cere soțului său să vorbească (în sensul creșterii mediei fiicei lor) cu directorul Colegiului ... – V. G. B., media la materia T.I.C. nefiind încheiată de profesorul V. C. Totodată, a reținut că M. P. i-a cerut soțului său să se întâlnească personal cu V. G. B., să-l invite la o cafea , la o apă, un suc, la restaurantul ..., pentru că la o anumită locație nu e sigur să vorbească astfel de subiecte „că nu aici, că aici nu-i de povestit”. A mai reținut că P. D. l-a contactat telefonic pe directorul Colegiului ... – V. G. B., cu care a stabilit o întâlnire ce a avut loc la data de 12.06.2014, în incinta Liceului ... din ...

Urmare a procesului-verbal de sesizare din oficiu întocmit de pârâta procuror la data de 13.06.2014, pe rolul Parchetului de pe lângă Judecătoria ... s-a înregistrat dosarul penal nr. .../2014. În cadrul acestui dosar, prin ordonanța din data de 13.06.2014 pârâta procuror a dispus începerea urmăririi penale cu privire la comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu, prev. de art. 297 alin 1 Cod penal, și complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, faptă prev. de art. 48 alin 1 Cod penal rap. la art. 297 alin 1 Cod penal.

Prin referatul din 13.06.2014 pârâta procuror M. E. L. a solicitat judecătorului de drepturi și libertăți încuviințarea supravegherii tehnice constând în interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice de la posturile telefonice având numărul: ... și ... - identificate ca fiind folosite de P. D. și Directorul Colegiului Național ... din Municipiul ... - B. G. V.

În motivarea solicitării formulate aceasta a reținut că „scopul întâlnirii cu directorul Colegiului ... nu poate fi altul decât ca acesta din urmă să intervină pe lângă profesorul a cărei materie nu este încheiată, și unde A. P. are nota 9, să se obțină o notă de 10 la materia informatică pentru eleva A. P.". Totodată aceasta a apreciat că „directorul Colegiului Național ... relevă aplicare pentru acest gen de fapte, întrucât nu a declinat în nici un fel invitația lui P. D. la cafea, suc și apoi să se întâlnească conspirativ la terenul de fotbal și nici un moment nu a întrebat care ar fi scopul întâlnirii lor. Explicația plauzibilă ar fi că directorul este obișnuit cu acest gen de cereri și intervenții, cunoscând și faptul că acestea nu se vorbesc în întregime la telefon ”.

A concluzionat că din cele relatate „rezultă suspiciunea rezonabilă privind pregătirea sau săvârșirea infracțiunilor reținute” și se impune luarea măsurii de supraveghere tehnică a interceptării și înregistrării convorbirilor telefonice.

Prin încheierea nr. ... din 13 iunie 2014, judecătorul de drepturi și libertăți din cadrul Judecătoriei ... a admis cererea Parchetului de pe lângă Judecătoria ... și a

[REDACTED] [REDACTED]
autorizat supravegherea tehnică, pe o perioadă de 30 de zile, începând cu data de 14.06.2014, constând în interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice purtate de la posturile telefonice având numărul: ... și ... - identificate ca fiind folosite de P. D. și Directorul Colegiului Național ... din Municipiul ... - B. G. V.

Prin ordonanța din data de 5 august 2015, în temeiul art. 315 alin 1 litera a C.p.p., cu referire la art. 314 alin 1 litera a C.p.p. raportat la art. 16 litera a C.p.p. pârâta procuror a dispus clasarea cauzei privind comiterea infracțiunilor de abuz în serviciu, faptă prev. de art. 297 alin 1 N. Cod penal și complicitate la infracțiunea de abuz în serviciu, faptă prev. de art. 48 alin 1 N. Cod penal rap. la art. 297 alin 1 din N.Cod penal., presupus a fi fost săvârșite de numiții B. G. V. și P. D. I., întrucât nu sunt probe că aceste persoane au comis infracțiunile.

Din verificările efectuate a rezultat că persoanele cercetate în cadrul dosarului penal nr. .../2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ... au domiciliul și respectiv locuința în municipiul ..., în afara zonei de competență teritorială a Parchetului de pe lângă Judecătoria ...

La dosarul cauzei au fost depuse înscrisuri, respectiv fișa postului - pentru funcția de director, în care sunt prevăzute toate atribuțiile pe care acesta era îndreptățit a le exercita, în concordanță cu prevederile Legii Educației Naționale nr. 1/2011 și ale Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ preuniversitar, aprobat prin O.M.E.N. Nr. 5115/2014.

Totodată, au fost depuse înscrisuri din care rezultă situația mandatelor de supraveghere tehnică pentru anul 2014 și semestrul I 2015 la nivelul Parchetului de pe lângă Judecătoria Astfel, în cursul anului 2014, la solicitarea procurorilor au fost emise de către judecătorul de drepturi și libertăți un nr. de 87 mandate de supraveghere tehnică prin care a fost autorizată interceptarea convorbirilor telefonice, numărul persoanelor care fac obiectul acestora fiind 87. Aceste mandate de supraveghere tehnică au fost solicitate într-un nr. de 18 dosare, din care doar într-un

nr. de 6 dosare au fost adoptate soluții, respectiv: rechizitoriu - 1 dosar (1 persoană); renunțare urmărire penală – 1 dosar (4 persoane); clasare – 2 dosare (3 persoane); declinare (4 persoane).

În semestrul I 2015, la solicitarea procurorilor au fost emise de către judecătorul de drepturi și libertăți un nr. de 2 mandate de supraveghere tehnică prin care a fost autorizată interceptarea convorbirilor telefonice, numărul persoanelor care fac obiectul acestora fiind 4. Aceste mandate de supraveghere tehnică au fost solicitate într-un nr. de 2 dosare, soluțiile dispuse fiind următoarele: rechizitoriu - 1 dosar (1 persoană); declinare (3 persoane).

De asemenea au fost depuse înscrisuri constând în: volumul lucrărilor soluționate de pârâta procuror în perioada 2011 – 2015, raportul de evaluare a activității profesionale a doamnei procuror M. E. L. din care rezultă că aceasta a primit calificativul foarte bine, perioada supusă evaluării fiind 01.04.2011 – 31.12.2013 și raportul de bilanț privind activitatea desfășurată în cursul anului 2015 de către Parchetul de pe lângă Judecătoria

Din declarația martorului B. G. V. dată în cadrul cercetărilor efectuate de către Inspekția Judiciară rezultă că a formulat prezenta sesizare nemulțumit fiind de cele întâmplate, respectiv faptul că a fost căutat de organele de poliție la Colegiul Național ... și încunoștințat că este cercetat într-un dosar de trafic de influență. Arată că deține funcția de director de 10 ani, iar anterior a mai avut calitatea de inspector școlar și director la Școala Gimnazială ..., fiind o persoană foarte cunoscută în localitate. Precizează că a fost foarte afectat și a avut o perioadă de neliniște și agitație, întrucât știa că nu are nici cea mai mică vină. Confirmă faptul că a avut o întâlnire cu P. D. în cadrul căreia acesta i-a relatat că fata sa plânge de o săptămână deoarece profesoara de informatică refuză să o asculte pentru mărire de notă. De asemenea, arată că în dimineața zilei imediat următoare, în sala profesorală, a transmis tuturor profesorilor să-i asculte pe toți elevii care doresc să-și mărească media, fără a face vreo referire

expresă la situația școlară a elevei P. A. Susține că, în calitate sa de manager, are atât dreptul cât și obligația corelativă de a media neînțelegerile dintre elevi –părinți și profesori, aceste aspecte fiind cuprinse în regulamentul de organizare și funcționare, referitor la evaluarea situației școlare a elevilor. De asemenea, arată că avea posibilitatea legală de a interveni la orice profesor pentru a da dreptul elevului să fie ascultat pentru a-și mări media. Consideră că interceptarea convorbirilor telefonice constituie un abuz, o încălcare a drepturilor sale .

Cu ocazia audierii în cursul cercetărilor efectuate de către Inspekția Judiciară, pârâta procuror a arătat că a solicitat autorizarea interceptărilor convorbirilor telefonice dintre P. D. și B. G. V. întrucât a dorit să verifice „în ce fel ar fi putut directorul să contribuie la rezolvarea acestei probleme”, întrucât din interceptări a rezultat că soții P. nu o cunoșteau pe doamna profesoară V. C., ci doar pe domnul director și „se poate deduce că soțul este prieten cu dl. B... și au decis să intervină pe lângă acesta pentru a-i ajuta în rezolvarea problemei fiicei lor, respectiv ascultarea acesteia în vederea creșterii mediei de la 9 la 10”. Susține că dacă pe parcursul anchetei ar fi apărut indicii rezonabile în sensul pregătirii săvârșirii infracțiunii de trafic de influență ar fi declinat competența de soluționare a cauzei în favoarea Parchetului de pe lângă Tribunalul ... A mai arătat că la momentul începerii urmăririi penale existau toate indiciile că se pregătește comiterea unor infracțiuni și consideră că dacă nu s-ar fi sesizat din oficiu fapta sa ar fi putut fi apreciată ca o favorizare a infractorului. Precizează că raționamentul său logic și juridic, pe care l-a avut în vedere la momentul formulării propunerii prin care a solicitat autorizarea interceptărilor convorbirilor telefonice a fost confirmat de către judecătorul de drepturi și libertăți. În ceea ce privește competența teritorială a arătat că aceasta este dată de locul unde a fost localizat domnul P. D. în cadrul celor două discuții telefonice din data de 12.06.2016 (pe raza localității C..., care se află în aria de competență teritorială a Parchetului de pe lângă Judecătoria ...), aceste convorbiri fiind acte de

executare. Invocă dispozițiile art. 41 alin. 2 C.p.p. în conformitate cu care locul săvârșirii infracțiunii este locul unde s-a desfășurat activitatea infracțională în tot sau în parte.

Cu ocazia audierii în fața Secției a menținut cele declarate în cadrul procedurii disciplinare exercitate de Inspekția Judiciară împotriva sa și a arătat că nu se consideră vinovată de săvârșirea abaterii disciplinare prev. de art. 99 lit.t) din Legea nr. 303/2004 întrucât atât sesizarea din oficiu, cât și începerea urmăririi penale s-au realizat în condițiile art. 292 și 301 C.p.p. Susține că dintr-o eroare de interpretare a actelor de participație a considerat că actele de instigare sunt acte de complicitate și a început urmărirea penală pentru comiterea infracțiunii de complicitate la abuz în serviciu în loc de instigare. Arată că din conținutul convorbirilor telefonice din data de 12.06.2014, ora 14,58, rezultă că s-a săvârșit infracțiunea de instigare la abuz în serviciu. De asemenea, susține că a presupus că urma săvârșirea infracțiunii de abuz în serviciu asupra profesoarei, care urma să încheie media elevei, prin mărirea notei.

A precizat că din punctul său de vedere abuzul în serviciu constă în intervenția directorului unității asupra profesoarei în vederea reevaluării notei, îngrădindu-i în acest fel dreptul profesoarei de a nota fiecare elev conform competenței și pregătirii lor. Susține că profesoara putea să reevalueze elevul doar în baza cererii directe a părintelui.

Arată că nu a citit Regulamentul de ordine interioară al instituțiilor de învățământ și nu cunoaște atribuțiile directorului unei unități de învățământ.

Precizează că în anul 2014 a dispus luarea măsurilor de supraveghere tehnică în mai multe dosare. Față de o persoană a dispus trimiterea în judecată, față de alte 4 persoane a dispus renunțarea la urmărirea penală, față de 3 persoane a dispus clasarea cauzei, iar față de alte 4 persoane a dispus declinarea cauzei la DIICOT. Susține că și-a dorit să facă rechizitorii în cât mai multe dosare, motiv pentru care a apreciat că se impune interceptarea convorbirilor telefonice față de persoanele cercetate. Nu a

analizat oportunitatea acestor interceptări în raport cu intruziunea în viața personală întrucât a considerat că aceste cauze vor fi finalizate cu rechizitoriu. Susține că toate solicitările de interceptare a convorbirilor telefonice au fost prezentate judecătorului care a apreciat temeinică solicitarea parchetului. Apreciază că mandatul de supraveghere tehnică emis în dosarul .../2013, din care a rezultat convorbirea telefonică din 12 iunie 2014, a fost solicitat și emis de judecătorul de drepturi și libertăți în condiții legale.

Potrivit art. 99 lit. t) teza a II-a din **Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată**, constituie abatere disciplinară exercitarea funcției cu gravă neglijență, iar potrivit art. 99¹ din **Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată**, există gravă neglijență atunci când judecătorul sau procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual.

În considerarea elementelor care definesc conținutul acestei abateri disciplinare trebuie să se constate existența unei conduite culpabile a magistratului în exercitarea funcției, prin încălcarea, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil a normelor de drept material ori procesual.

Pentru a putea reține existența răspunderii disciplinare relativ la abaterea disciplinară dedusă judecății este necesar a analiza existența elementelor specifice, și anume: existența faptei ilicite, urmarea produsă, raportul de cauzalitate dintre existența faptei și urmarea produsă, precum și existența vinovăției.

Referitor la cea dintâi condiție, Secția constată că starea de fapt, astfel cum a fost reținută, evidențiază încălcarea de către pârâta procuror a responsabilităților specifice funcției, respectiv încălcarea normelor legale privitoare la: sesizarea din oficiu (art. 292 Cod procedură penală), începerea urmăririi penale (art. 305 alin 1 Cod procedură penală), supravegherea tehnică (art. 139 alin 1 Cod procedură penală), procedura de emitere a mandatului de supraveghere tehnică (art. 140

alin 2 Cod procedură penală) și competența teritorială (art. 41 rap. la art. 63 Cod procedură penală)

Astfel, în cadrul **art. 292 C.p.p.** legiuitorul a prevăzut în mod expres că „organul de urmărire penală se sesizează din oficiu dacă află că s-a săvârșit o infracțiune pe orice cale decât cele prevăzute la art.289-291 și încheie un proces verbal în acest sens”.

Potrivit **art. 305 alin 1 C.p.p.** „când actul de sesizare îndeplinește condițiile prevăzute de lege și se constată că nu există vreunul din cazurile care împiedică exercitarea acțiunii penale prevăzute la art. 16 alin. 1, organul de urmărire penală dispune începerea urmăririi penale cu privire la faptă”.

În conformitate cu dispozițiile **art. 139 alin. 1 din C.p.p.** „supravegherea tehnică se dispune de judecătorul de drepturi și libertăți atunci când sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții: există o suspiciune rezonabilă cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni; măsura să fie proporțională cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, date fiind particularitățile cauzei, importanta informațiilor ori a probelor ce urmează a fi obținute sau gravitatea infracțiunii; probele nu ar putea fi obținute în alt mod sau obținerea lor ar presupune dificultăți deosebite ce ar prejudicia ancheta ori exista un pericol pentru siguranța persoanelor sau a unor bunuri de valoare”.

În conformitate cu dispozițiile **art. 139 alin. 2 din C.p.p.** „supravegherea tehnică se poate dispune în cazul infracțiunii contra securității naționale prevăzute de Codul penal și de legi speciale, precum și în cadrul infracțiunilor de trafic de droguri, de trafic de arme, de trafic de persoane, acte de terorism, de spălare a banilor, de falsificare de monede ori alte valori, de falsificare de instrumente de plată electronică, contra patrimoniului, de șantaj, de viol, de lipsire de libertate, de evaziune fiscală, în cazul infracțiunilor de corupție și al infracțiunilor asimilate infracțiunilor de corupție, infracțiunilor împotriva intereselor financiare ale Uniunii Europene, al infracțiunilor

care se săvârșesc prin sisteme informatice sau mijloace de comunicații electronice ori în cazul altor infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de 5 ani sau mai mare”.

La aceste condiții, ce se impun a fi realizate cumulativ, se adaugă și o altă condiție înscrisă în **art. 140 alin. 2 C.p.p.**, respectiv cererea formulată de procuror trebuie să cuprindă printre altele „motivarea caracterului proporțional și subsidiar al măsurii supravegherii tehnice”.

Conform **art. 41 alin.1 C.p.p.** „competența după teritoriu este determinată, în ordine, de: locul săvârșirii infracțiunii; locul în care a fost prins suspectul sau inculpatul; locuința suspectului sau inculpatului persoană fizică ori, după caz, sediul inculpatului persoană juridică, la momentul la care a săvârșit fapta; locuința sau, după caz, sediul persoanei vătămate”, iar conform **alin. 2** „prin locul săvârșirii infracțiunii se înțelege locul unde s-a desfășurat activitatea infracțională, în totul sau în parte, ori locul unde s-a produs urmarea acesteia”.

Potrivit **art. 4 alin. 1 din Legea nr.303/2004** „procurorii sunt obligați ca, prin întreaga lor activitate, să asigure supremația legii și să respecte drepturile tuturor persoanelor”, iar potrivit **art. 62 alin. 2 din Legea nr.304/2004** „procurorii își desfășoară activitatea potrivit principiului legalității”. Totodată, conform **art. 63 alin. 1 lit. a din Legea nr.304/2004** „Ministerul Public exercită, prin procurori, următoarele atribuții: efectuează urmărirea penală în cazurile și în condițiile prevăzute de lege”.

În analizarea responsabilităților specifice funcției de procuror, Secția va avea în vedere dispozițiile legale anterior indicate, în concordanță cu rolul procurorului în procesul penal, în lumina prevederilor NCPP. Astfel, Secția constată că în vederea garantării drepturilor părților în cadrul procesului penal, inclusiv în faza de urmărire penală, în NCPP au fost introduse noi principii, respectiv: separarea funcțiilor judiciare (art. 3 C.p.p.), oportunitatea în exercitarea acțiunii penale (art.7 C.p.p.),

[REDACTED]

dreptul la un proces echitabil și într-un termen rezonabil (art. 8 C.p.p.), dreptul la libertate și siguranță (art. 9 C.p.p.) și cel al loialității în obținerea probelor (art. 101 C.p.p.).

În cadrul principiului privind separarea funcțiilor judiciare sunt prevăzute în mod expres 4 funcții judiciare care se exercită în procesul penal. Printe acestea se regăsește și **funcția de urmărire penală**, în exercitarea căreia, conform **art.3 alin. 4 C.p.p.** „procurorul și organele de cercetare penală strâng probele necesare pentru a se constata, dacă există sau nu temeiuri de trimitere în judecată”.

În consecință, Secția constată că în faza urmăririi penale rolul procurorului prezintă o relevanță deosebită, funcția de urmărire penală stabilind în mod concret atribuțiile acestuia.

Totodată, Secția constată că toate aceste schimbări referitoare la locul și rolul procurorului în procesul penal au vizat crearea unui tip de proces penal în cadrul căruia să fie respectate și garantate drepturile părților și a celorlalți participanți în procesul penal în concordanță cu legea fundamentală, cu tratatele constitutive ale Uniunii Europene, cu prevederile Convenției Europene asupra Drepturilor și Libertăților Fundamentale ale Persoanei, cu celelalte reglementări în vigoare în Uniunea Europeană și, nu în ultimul rând cu tratatele și pactele privind drepturile fundamentale ale omului la care România este parte.

Dreptul la un proces echitabil, privit ca o garanție procedurală a drepturilor și libertăților persoanei, este cel care asigură supremația dreptului într-o societate democratică, precum și protecția individului împotriva posibilelor abuzuri ale autorităților judiciare.

Analizând materialul probator administrat în cauză, Secția constată că **pârâta procuror M. E. L. a nesocotit în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept procesual anterior indicate cu ocazia instrumentării dosarului penal nr..../2014 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., dosar format ca urmare**

a sesizării acesteia din oficiu, consecință a interpretării notelor de interceptare a convorbirilor telefonice din dosarul penal nr. .../2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ...

În concret, Secția reține că, chiar dacă judecătorul de drepturi și libertăți prin încheierea nr. ... din 14.05.2014 a autorizat supravegherea tehnică pentru postul telefonic utilizat de numitul P. D., în dosarul penal nr. .../2013 al Parchetului de pe lângă Judecătoria ... se regăsesc mai multe neregularități, cu consecințe asupra mijloacelor de probă astfel obținute.

Astfel, Secția constată că la momentul formulării solicitărilor privind autorizarea măsurilor de supraveghere tehnică, în cadrul dosarului penal nr. .../2013 urmărirea penală a fost începută „in rem” pentru infracțiunea de fals în înscrisuri sub semnătură privată, prev. de art. 290 alin 1 cu aplicarea art. 41 alin 2 din vechiul Cod Penal (prima solicitare) iar, ulterior, prin ordonanța din data de 05.05.2014 a fost extinsă și pentru infracțiunea de abuz în serviciu prev. de art. 297 alin. 1 raportat la art. 308 alin 1 din NCP. În aceste condiții, Secția reține că pârâta procuror nu a respectat dispozițiile art. 139 alin 2 C.p.p., care reglementează în mod expres și limitativ cazurile în care se poate dispune supravegherea tehnică (infracțiunile de fals în înscrisuri sub semnătură privată și abuz în serviciu neregăsindu-se printre acestea și nici condiția privind limita de pedeapsă nu a fost îndeplinită). Secția reține că acest aspect de nelegalitate a fost constatat și reținut de prim procurorul Parchetului de pe lângă Tribunalul ... cu ocazia verificărilor efectuate.

Totodată, Secția constată că pârâta procuror a solicitat luarea/prelungirea măsurii de supraveghere tehnică față de P. D. în condițiile în care acesta avea calitatea de victimă, iar din verificările efectuate în cauză (la momentul formulării propunerii) a rezultat că nu avea cunoștință că pe numele său s-au întocmit adeverințe de primire și plată, în baza cărora figura că a încasat suma de 134.546 lei și că ar fi predat cantitatea de 119.600 Kg fier vechi.

Secția reține și faptul că prin încheierea nr. .../13.06.2014, Judecătoria ... a dispus prelungirea mandatelor de supraveghere doar față de celelalte persoane cercetate în cauză, întrucât din exploatarea mandatului privind pe P. D. a rezultat că această persoană nu mai prezintă interes pentru cauză.

Secția constată că în conformitate cu dispozițiile art. 102 alin.2 din NCPP, probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal. Principiul legalității în administrarea probelor presupune administrarea numai a mijloacelor de probă prevăzute de lege, în condițiile stabilite de Codul de procedură penală, legislația specială și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului.

În consecință, procesul verbal de sesizare din oficiu - probă derivată - se află în strânsă legătură cu probele obținute în mod nelegal, respectiv are la bază notele de redare a convorbirilor telefonice din data de 12.06.2014. În aceste condiții, Secția constată că intervine sancțiunea procesuală aplicabilă în materia probelor administrate cu încălcarea principiului legalității, respectiv înlăturarea, întrucât menținerea acestuia aduce atingere caracterului echitabil al procesului penal.

Mai mult decât atât, Secția reține că discuțiile telefonice ce au avut loc la data de 12.06.2014 între soții P. au avut un caracter privat, aceștia vorbind despre situația școlară a fiicei lor.

În aceste condiții, Secția apreciază că pârâta procuror, cu ocazia formulării cererii privind încuviințarea măsurilor de supraveghere tehnică nu a procedat la o analiză obiectivă a cerințelor impuse de art. 139 alin1 C.p.p. referitoare la existența unei suspiciuni rezonabile cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni, respectiv proporționalitatea măsurii în raport cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale părților.

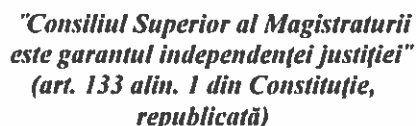
Cu privire la prima cerință Secția reține că prin **decizia 962 din 25 iunie 2009, Curtea Constituțională** a statuat că "textul (art.91¹ din Codul de procedură penală care se referă la interceptări audio și video) stabilește în termeni fără echivoc, că

înregistrarea audio sau video se dispune dacă sunt date privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni, prin aceasta înțelegându-se evident și situațiile ce intră în sfera actelor de punere în executare a hotărârii de a săvârși infracțiunea în acord cu art.20 din Codul penal referitor la tentativă și nu în sfera unor simple acte de pregătire."

De asemenea, Secția va avea în vedere și jurisprudența CEDO, în conformitate cu care „în ipoteza dispunerii interceptărilor și înregistrărilor audio-video atunci când există doar date privind pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni, este afectat și principiul proporționalității consacrat de art 8 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale deoarece gravitatea faptei penale ce nu a fost însă efectiv comisă nu poate fi evaluată, pentru a fi pusă în balanță cu gravitatea ingerinței în exercitarea dreptului la viață privată".

În consecință, Secția constată că legiuitorul a reglementat expres situația în care se poate autoriza interceptarea convorbirilor telefonice, respectiv **trebuie să existe suspiciuni rezonabile cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni**, or, în speță, din cele reținute de pârâta procuror în cuprinsul propunerii adresate Judecătoriei ... rezultă cel puțin existența unor simple acte de pregătire.

Secția constată că aprecierea eronată a pârâtei procuror asupra existenței unei suspiciuni rezonabile cu privire la pregătirea sau săvârșirea unei infracțiuni s-a datorat, așa cum rezultă din declarația acesteia, necunoașterii prevederilor Regulamentului de organizare și funcționare a unităților de învățământ și implicit a atribuțiilor specifice funcției de director, norme în concordanță cu care părintele elevului avea posibilitatea legală să ia legătura cu directorul unității de învățământ, iar acesta, în calitatea sa de manager, avea atât dreptul, cât și obligația corelativă de a media neînțelegerile dintre elevi – părinți și profesori. Totodată, așa cum rezultă din declarația martorului B. G. V. dată în cadrul cercetărilor efectuate de către Inspekția Judiciară acesta avea

Nu în ultimul rând, Secția constată și o încălcare a normelor legale privitoare la competența teritorială. Legiuitorul a prevăzut în mod expres criteriile după care urmează a fi stabilită competența teritorială și ce se înțelege prin locul săvârșirii infracțiunii. Chiar dacă nerespectarea acestor dispoziții legale atrage sancțiunea

nulității relative, Secția apreciază că stabilirea competenței (indiferent care ar fi aceasta) este o obligație primordială a procurorului înainte de a purcede la efectuarea urmăririi penale/supravegherea cercetărilor, în cauzele pe care le are spre instrumentare. Neprocedând în acest mod sau dând o interpretare eronată acestor dispoziții legale rezultă că pârâta procuror nu și-a îndeplinit corespunzător atribuțiile de serviciu, dând dovadă de superficialitate și amatorism.

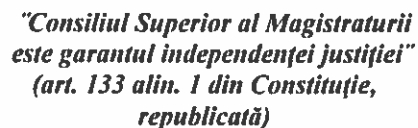
Referitor la activitatea pârâtei procuror, Secția constată că în cursul anului 2014, așa cum rezultă din declarația dată în fața Seției, aceasta „a dispus luarea măsurilor de supraveghere tehnică în mai multe dosare”. A susținut că „și-a dorit să facă rechizitorii în cât mai multe dosare, motiv pentru care a apreciat că se impune interceptarea convorbirilor telefonice față de persoanele cercetate”.

De asemenea, constată că în cadrul solicitărilor adresate judecătorului de drepturi și libertăți, pârâta „nu a analizat oportunitatea acestor interceptări în raport cu intruziunea în viața personală întrucât a considerat că aceste cauze vor fi finalizate cu rechizitoriu”.

Ca și finalitate a măsurilor solicitate, Secția constată că pârâta procuror doar față de o persoană a dispus trimiterea în judecată, față de alte 4 persoane a dispus renunțarea la urmărirea penală, față de 3 persoane a dispus clasarea cauzei iar față de alte 4 persoane a dispus declinarea cauzei la DIICOT.

În consecință, Secția constată că solicitarea adresată judecătorului de drepturi și libertăți în cadrul dosarului penal nr. .../2014 nu constituie un incident izolat în activitatea pârâtei procuror. Dimpotrivă aceasta constituie o practică a pârâtei procuror în modul de instrumentare a cauzelor, contrară atribuțiilor specifice funcției și rolului pe care trebuie să-l exercite procurorul în faza de urmărire penală a procesului penal.

În ceea ce privește urmarea produsă, Secția constată că prin conduita pârâtei procuror s-a adus atingere atât principiilor fundamentale care guvernează activitatea Ministerului Public cât și drepturilor fundamentale ale părților.

Secția constată existența raportului de cauzalitate între fapta reținută în sarcina pârâtei procuror și urmarea produsă, atâta timp cât fapta a fost dovedită că există, iar urmarea acesteia s-a datorat acțiunii și atitudinii pârâtei.

Sub aspectul laturii subiective se impune a fi reținut faptul că, în cuprinsul art. 99¹ alin. (2) din Legea nr. 303/2004 vinovăția este definită abstract de legiuitor, respectiv: „Există gravă neglijență atunci când procurorul nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual”.

Așadar, există mai multe condiții cumulative care trebuie analizate pentru a aprecia dacă fapta a fost săvârșită în forma de vinovăție cerută de lege.

În concret, având în vedere probatoriul administrat în cauză, Secția reține că **neglijența de care a dat dovadă pârâta procuror în interpretarea dispozițiilor art. 292 C.p.p., art. 305 alin 1 C.p.p, art. 139 alin 1 C.p.p., art. 140 alin 2 C.p.p. și art. 41 rap. la art. 63 C.p.p. este una gravă și rezultă din modul în care acesta a înțeles să le aplice.** Astfel, Secția constată că exercitarea necorespunzătoare a atribuțiilor de serviciu constituie o gravă neglijență în exercitarea funcției de procuror.

Din modul în care a acționat pârâta, cu gravă neglijență, rezultă că, în fapt, elementul subiectiv al culpei a fost realizat **într-un mod neîndoielnic**, în cauză neexistând niciun dubiu că aceasta a încălcat normele de drept procesual anterior indicate.

Având în vedere cele expuse anterior, Secția reține și **caracterul „nescuzabil”** al nesocotirii normelor legale, care trebuie privit din perspectiva îndatoririlor pe care procurorul le are atunci când soluționează o cauză.

În consecință, Secția reține că pârâta procuror, prin modul în care a înțeles să-și exercite funcția de procuror, nu a dat dovadă de diligență și nu a acționat în sensul respectării dispozițiilor legale și drepturilor procesuale ale părților.

În consecință, **Secția, cu unanimitate, apreciază că fapta pârâtei M. E. L., procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., constând în aceea că a nesocotit din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil normele de drept procesual penal referitoare la sesizarea din oficiu, începerea urmăririi penale, procedura obținerii mandatului de supraveghere tehnică și competența**

teritorială încălcând astfel prevederile art. 292 C.p.p., art. 305 alin 1 C.p.p, art. 139 alin 1 C.p.p., art. 140 alin 2 C.p.p. și art. 41 rap. la art. 63 C.p.p., întrunește elementele constitutive ale abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t teza a II-a din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

La individualizarea sancțiunii ce se va aplica în condițiile art. 100 din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, Secția va avea în vedere împrejurările concrete de săvârșire a faptei și gravitatea acesteia, astfel cum au fost reținute în cauză.

Totodată, în procesul de apreciere a individualizării sancțiunii vor fi avute în vedere consecințele faptei pârâtei procuror.

Secția va ține cont și de circumstanțele personale ale pârâtei procuror M. E. L., respectiv vechimea în profesie - 5 ani și o lună, vechimea în funcția de consilier juridic – 6 ani și 5 luni, calificativul obținut cu ocazia evaluării activității profesionale - „foarte bine”, volumul de activitate și aprecierile pozitive martorei A. G., prim procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., care a arătat că pârâta a avut volumul cel mai mare de activitate, este o colegă extrem de muncitoare, de bună credință, un om de bază al acestei unități de parchet.

Secția reține că aceasta nu a contestat starea de fapt reținută în sarcina sa, însă se consideră nevinovată relativ la abaterea disciplinară ce i se impută, împrejurare față de care Secția constată că aceasta nu conștientizează gravitatea faptei și urmarea produsă, respectiv încălcarea drepturilor fundamentale ale părților și nu în ultimul rând lezarea prestigiului funcției de procuror.

Ținând cont de toate aceste împrejurări, reținând gravitatea faptei și văzând urmările produse, Secția apreciază că se justifică aplicarea față de pârâta procuror M. E. L. a unei sancțiuni mai ușoare.

Ca urmare, având în vedere că sancțiunea are ca scop imediat îndreptarea celui care a comis o abatere disciplinară, dar în același timp constituie și un mijloc de prevenție atât pentru cel sancționat, cât și pentru societate, Secția apreciază că față de dispozițiile art.100 lit.b) din Legea nr.303/2004, republicată, se impune aplicarea față de pârâta M. E. L. a sancțiunii disciplinare constând în **„diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20%, pe o perioadă de 6 luni”** pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II-a din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Văzând și dispozițiile art.48 și art.49 alin.(2) din Legea nr. 317/2004 privind Consiliul Superior al Magistraturii, republicată,

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Cu unanimitate:

Admite acțiunea disciplinară formulată de Inspecția Judiciară împotriva doamnei M. E. L. - procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Judecătoria ...

Cu majoritate:

În baza art. 100 lit. b) din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, aplică doamnei M. E. L. - procuror în cadrul Parchetului de pe lângă ..., sancțiunea disciplinară constând în **„diminuarea indemnizației de încadrare lunare brute cu 20%, pe o perioadă de 6 luni”**, pentru săvârșirea abaterii disciplinare prevăzute de art. 99 lit. t) teza a II-a din același act normativ.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile, de la comunicare, la Completul de 5 judecători al Înaltei Curți de Casație și Justiție.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 20 aprilie 2016.

Președinte,

Procuror

Procuror –

Procuror -

**Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare aplicate pârâtei
procuror M. E. L.,**

În opinie minoritară față de soluția de aplicare a sancțiunii reducerii drepturilor salariale cu 20% pe o durată de 6 luni, apreciez că în cauză se impunea aplicarea sancțiunii disciplinare constând în **„suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni”**, pentru următoarele considerente:

La individualizarea sancțiunii disciplinare trebuie avute în vedere împrejurările, gravitatea concretă și consecințele faptei săvârșite de pârâta procuror M. E. L.

Pentru a se realiza rolul educativ și preventiv al demersului disciplinar este nevoie ca sancțiunea aplicată să fie dozată corect, în scopul realizării unei corelări juste cu fapta săvârșită.

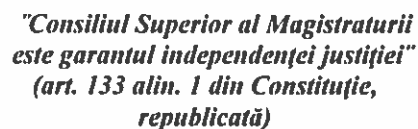
Situația de fapt astfel cum rezulta din probele administrate, evidențiază o lipsă de proporționalitate între măsurile solicitate de pârâta procuror, încuviințate de instanța de judecată, și obiectul cauzei, fapt ce s-a evidențiat în soluția dispusă,

respectiv clasarea cauzei. Se constată astfel o atitudine neprofesionistă, lipsită de echilibru a pârâtei procuror, care rezultă din probele administrate în cursul cercetării disciplinare și din declarația acesteia dată în fața Secției, în cadrul căreia a arătat că „în anul 2014 a dispus luarea măsurilor de supraveghere tehnică în mai multe dosare și nu a analizat oportunitatea acestor interceptări în raport cu intruziunea în viața personală întrucât a apreciat că aceste cauze vor fi finalizate cu rechizitoriu”. Din înscrisurile existente la dosarul cauzei rezultă că Parchetul de pe lângă Judecătoria ..., în cursul anului 2014, a solicitat mandate de supraveghere tehnică într-un nr de 18 dosare, față de un nr. de 87 de persoane, judecătorul de drepturi și libertăți autorizând interceptarea convorbirilor telefonice în toate cauzele. În cadrul declarației date în fața Secției, pârâta procuror a arătat că în cursul anului 2014 a solicitat judecătorului de drepturi și libertăți interceptarea convorbirilor telefonice în multe cauze, însă doar față de o persoană a dispus trimiterea în judecată, față de alte 4 persoane a dispus renunțarea la urmărirea penală, față de 3 persoane a dispus clasarea cauzei iar față de alte 4 persoane a dispus declinarea cauzei la DIICOT. Susține că a procedat în acest mod întrucât „a dorit să facă rechizitorii în cât mai multe dosare, motiv pentru care a apreciat că se impune interceptarea convorbirilor telefonice față de persoanele cercetate”.

În consecință, conduita pârâtei procuror nu a fost una izolată, ci din contră se remarcă o modalitate constantă a acesteia de a solicita măsura supravegherii tehnice, în scopul soluționării cauzelor prin rechizitorii.

O astfel de optică este periculoasă într-un stat de drept întrucât poate afecta raporturile juridice și sentimentul de siguranță și predictibilitate pe care cetățeanul trebuie să-l aibă în raporturile sale cu autoritățile, precum și în așteptările pe care le are de la aceste autorități.

De asemenea, o astfel de abordare denotă neînțelegerea rolului procurorului într-un proces penal, care este acela de a afla adevărul cu privire la faptele și

De asemenea, se constată că pârâta procuror a solicitat prelungirea mandatelor de supraveghere față de toate persoanele anterior indicate, însă prin încheierea nr. .../13.06.2014 Judecătoria ... a dispus prelungirea mandatelor de supraveghere pentru o perioadă de 30 de zile, cu excepția mandatului nr. .../14.05.2014, privind pe P. D., deoarece din exploatarea mandatului a rezultat că această persoană nu mai prezintă interes pentru cauză.

De asemenea, din verificările efectuate de către domnul C. – N. B., prim procuror în cadrul Parchetului de pe lângă Tribunalul ..., rezultă că în cadrul aceluiași dosar, la solicitarea procurorului, Judecătoria ... a dispus interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice ale AN - nr. de telefon aparținând învinuiților M. I. și M. O. V. - pe o perioadă de 12 zile, începând cu data de 20.01.2014. Mai rezultă că, la data de 06. 05.2014, s-a adus la cunoștința suspectilor M. I. și M. O. V. faptul că au fost interceptați.

Astfel, se constată că la data emiterii mandatului de supraveghere în dosarul penal nr. .../2013, în cauză fusese începută urmărirea penală față de AN doar pentru săvârșirea infracțiunii de fals în înscrisuri sub semnătură privată, faptă prev. de art. 290 alin. 1 din vechiul cod de procedură penală, solicitarea formulată de pârâta procuror încălcând și de această dată dispozițiilor art. 139 alin 2 din C.p.p.

În consecință, chiar dacă judecătorul de drepturi și libertăți a autorizat supravegherea tehnică constând în interceptarea și înregistrarea convorbirilor telefonice, notele de redare din data de 12.06.2014, constituie mijloace de probă ce au fost obținute nelegal, respectiv cu încălcarea dispozițiilor art. 139 alin 2 din C.p.p.

Astfel, în conformitate cu dispozițiile art. 102 alin.2 din C.p.p., probele obținute în mod nelegal nu pot fi folosite în procesul penal. Principiul legalității în administrarea probelor presupune administrarea numai a mijloacelor de probă prevăzute de lege, în condițiile stabilite de Codul de procedură penală, legislația specială și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Dreptul la un proces echitabil, privit ca o garanție procedurală a drepturilor și libertăților persoanei, este cel care asigură supremația dreptului într-o societate democratică, precum și protecția individului împotriva posibilelor abuzuri ale autorităților judiciare.

În concret, constat că procesul-verbal de sesizare din oficiu din data de 13.06.2014, în baza căruia s-a înregistrat dosarul penal nr. .../2014, are la origine doar notele de redare a convorbirilor telefonice din data de 12.06.2014 (dosar penal nr. .../2013), constituind astfel o probă derivată din acestea. Excluderea probelor₃₂

derivate are la bază teoria „fructelor pomului otrăvit” („ fruit of the poisonous tree”) conform căreia, în situația în care probele inițiale au fost obținute ilegal, probele secundare (fructele), derivate din primele, nu pot fi admise. **Principiul care guvernează această doctrina este în sensul că probele obținute ilegal nu pot fi folosite pentru a obține alte probe, întrucât ilegalitatea inițială se extinde și asupra probelor obținute ulterior.**

Într-o altă ordine de idei, apreciez că notele de redare a convorbirilor telefonice din data de 12.06.2014 se impuneau a fi înlăturate întrucât nu aveau legătură cu cauza.

În concret, conținutul convorbirilor telefonice au vizat o discuție particulară între soții P... legată de situația școlară a fiicei lor. Faptul că aceasta a fost adusă la cunoștința directorului nu presupune, în mod automat, o intervenție nelegală, în condițiile în care orice părinte nemulțumit de problemele copilului său are posibilitatea legală de a lua legătura cu cadrul didactic/directorul unității de învățământ și chiar de a formula contestație împotriva acestei note, potrivit regulamentului de functionare a instituțiilor de învățământ.

În aceste condiții, apreciez că se impunea ca pârâta procuror să aprecieze cu echilibru și în considerarea dispozițiilor legale, cu privire la solicitarea autorizării măsurilor de supraveghere tehnică, tocmai pentru a realiza dacă acestea sunt adecvate, proporționale și necesare pentru a nu aduce atingere dreptului fundamental la viața familială și privată, precum și dreptului la secretul corespondenței, așa cum sunt acestea ocrotite de art. 26, respectiv de art.28 din Constituția României.

Consider că prin instituirea de către legiuitor a condițiilor expres prevăzute de art. 139 alin. 1 din C.p.p., care se impun a fi îndeplinite cumulativ, la care se adaugă și condiția înscrisă în art. 140 alin. 2 C.p.p., respectiv motivarea caracterului proporțional și subsidiar al măsurii supravegherii tehnice, s-a avut în vedere eliminarea oricărei posibilități ca prin emiterea mandatului de supraveghere tehnică să se intervina „brutal” în dreptul la „viața intimă, familială și privată” ocrotit de Constituția României (art. 26), dar în egală măsură și în „dreptul la respectarea₃₃

vieții private și de familie" protejat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Într-adevăr atât Constituția cât și Convenția menționează amestecul prevăzut de lege al unei autorități publice în „viața intimă, familială sau privată” pentru „desfășurarea instrucției penale” (art. 53 alin. 1 din Constituție) sau „pentru apărarea ordinii și prevenirii faptelor penale” (art. 8 alin. 2 din Convenție), dar aceasta, numai dacă „este necesară într-o societate democratică” (art. 53 alin. 2 teza I din Constituție și art. 8 alin. 2 din Convenție) și dacă se respectă „caracterul proporțional cu situația care a determinat-o” (art. 53 alin. 2 teza a II-a din Constituție) și subsidiar al măsurii (art. 140 alin. 2 partea finală din noul Cod de procedură penală).

În acest sens, relevantă este jurisprudența CEDO, respectiv cauza S. și Marper împotriva Regatului Unit din 04.12.2008, prin care Curtea a statuat următoarele: „Protecția oferită de art. 8 ar fi afectată într-un mod inacceptabil dacă utilizarea tehnicilor științifice moderne în sistemul justiției penale ar fi autorizat cu orice preț și fără compararea atentă a avantajelor care ar putea rezulta din utilizarea pe scară largă a acestor tehnici, pe de o parte, cu interesele esențiale privind protecția vieții private, pe de altă parte.”

Nu în ultimul rând, constat că pârâta procuror, cu ocazia soluționării dosarului penal nr. .../2014, a ignorat și dispozițiile legale privitoare la competența teritorială, cu toate că înainte de a purcede la instrumentarea cauzei îi revenea această obligație profesională.

Consecința imediată a conduitei pârâtei procuror o reprezintă atingerea adusă principiului legalității în efectuarea actelor de urmărire penală precum și afectarea prestigiului funcției de magistrat, principii ce se regăsesc înscrise în art. 11 alin. (3) din Codul deontologic și art. 62 alin. (2) din Legea nr. 304/2004.

În aceste condiții, la aplicarea sancțiunii urmează a fi avute în vedere, alături de circumstanțele reale și împrejurările concrete de săvârșire a faptei, identificate de cercetarea efectuată în cauză, și consecințele negative ale abaterii disciplinare³⁴

săvârșite. Totodată, vor fi avute în vedere și circumstanțele personale ale pârâtei procuror, respectiv vechimea în profesie, în magistratură și aprecierile pozitive obținute la evaluarea activității profesionale, care însă, raportat la gravitatea faptei comise nu pot să o îndreptățească la aplicarea unei sancțiuni mai ușoare. Dimpotrivă, cu o asemenea vechime și pregătire în funcția de procuror, prin experiența acumulată, ar fi trebuit să cunoască și să respecte normele legale care guvernează această activitate.

În consecință, apreciez că se justifică aplicarea unei sancțiuni mai severe, care să aibă aptitudinea de a atinge scopul sancționator și pe cel preventiv pentru care au fost prevăzute de lege.

Ca și mențiune specială, apreciez că în prezenta cauză s-ar fi impus sesizarea din oficiu a Inspecției Judiciare și față de judecătorul/judecătoria care au emis și prelungit mandatele de supraveghere solicitate de pârâta procuror, întrucât abordarea acestora nu este diferită de cea a procurorului.

Față de dispozițiile art.100 din Legea nr.303/2004, republicată, potrivit căreia sancțiunile ce se pot aplica trebuie să fie proporționale cu gravitatea abaterilor, apreciez că, relativ la abaterea disciplinară dedusă judecății, în considerarea prevederilor art. 100 lit. d) din Legea nr. 303/2004, privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată cu modificările și completările ulterioare, s-ar fi impus aplicarea sancțiunii disciplinare constând în „suspendarea din funcție pe o perioadă de 6 luni”.

Procuror –

Cu opinie separată în privința sancțiunii disciplinare aplicate pârâtei

procuror M. E. L.,

În raport de situația de fapt și de drept reținute anterior, **în opinie minoritară**, apreciez că se impune aplicarea unei sancțiuni disciplinare mai aspre, respectiv cea mai grea, constând în **„excluderea din magistratură”** pentru următoarele considerente:

Starea de fapt, precum și motivele de drept din opinia majoritară sunt corect reținute, motiv pentru care mă raliez întru totul opiniei majoritare, în sensul că fapta disciplinară există și a fost săvârșită cu vinovăție de către pârâta procuror M. E. L.

Mă distanțez totuși, în ceea ce privește sancțiunea disciplinară ce ar trebui aplicată pârâtei procuror în raport cu gravitatea faptei, conținutul concret al acesteia și urmarea produsă.

În primul rând, trebuie avut în vedere scopul sancțiunilor disciplinare, respectiv: de a preveni abateri de la normele legale și regulamentare, de la reguli etice și deontologice pe care le-ar putea săvârși procurorii dar, în același timp, de a asigura societatea, cetățenii că Ministerul Public, prin procurori, își îndeplinește riguros îndatoririle specifice profesiei, tocmai pentru ca societatea, cetățenii să aibă încredere în această autoritate a statului de drept.

În al doilea rând, în aceeași măsură, e important de a releva care sunt funcțiile sancțiunilor disciplinare: de constrângere pentru procurorul sancționat (fie reducerea salariului, fie transferul, ori suspendarea din funcție sau chiar excluderea din magistratură); de conștientizare pentru procuror a greșelii făcute; de îndreptare/corectare a unor atitudini în afara cadrului legal sau regulamentar; de exemplaritate (pentru ca în același tip de situații alți procurori să nu săvârșescă aceeași abatere de la dispozițiile legale sau regulamentare).

În consecință, pentru o corectă individualizare a sancțiunii, conform art. 100 din Legea nr. 303/2004, trebuie avute în vedere următoarele elemente: împrejurările în

[REDACTED] care a fost săvârșită fapta, cauzele și gravitatea acesteia, gradul de vinovăție precum și consecințele faptei săvârșite de pârâta procuror.

Astfel, din probele administrate în cauză rezultă fără putință de tăgadă faptul că pârâta procuror a nesocotit din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept procesual privitoare la: sesizarea din oficiu (art. 292 Cod procedură penală), începerea urmăririi penale (art. 305 alin 1 Cod procedură penală), supravegherea tehnică (art. 139 alin 1 Cod procedură penală), procedura de emitere a mandatului de supraveghere tehnică (art. 140 alin 2 Cod procedură penală) și competența teritorială (art. 41 rap. la art. 63 Cod procedură penală).

În virtutea principiului legalității, care guvernează întreaga activitate a Ministerului Public, apreciez că pârâta procuror, în exercitarea atribuțiilor legale, avea obligația profesională de a analiza cu prudență solicitarea fiecărei măsuri pe care urma să o adreseze judecătorului de drepturi și libertăți, în cauzele ce le avea spre instrumentare, în scopul de a nu vătăma în niciun fel drepturile părților, conferite de Constituția României și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Contrar acestor îndatoriri profesionale, constat că în cadrul dosarului 570/P/2013, ambele solicitări adresate judecătorului de drepturi și libertăți privind luarea măsurilor de supraveghere tehnică, chiar dacă acestea au fost încuviințate de către judecător, au avut loc cu încălcarea dispozițiilor art. 139 alin. 2 C.p.p., întrucât infracțiunile pentru care fusese începută urmărirea penală nu se regăsesc printre cele limitativ prevăzute de lege și nici condiția limitei de pedeapsă a acestora nu era îndeplinită.

În aceste condiții, consider că notele de redare a convorbirilor telefonice din data de 12.06.2014 au fost obținute ilegal.

În conformitate cu dispozițiile art.102 alin. 2 C.p.p, probele obținute nelegal nu pot fi folosite în procesul penal.

Având în vedere aceste împrejurări, apreciez că procesul –verbal de sesizare

[REDACTED]

din oficiu întocmit de pârâta procuror, contravine dispozițiilor art. 292 C.p.p., întrucât derivă din mijloace de probă obținute nelegal. Totodată, constat că din conținutul convorbirilor telefonice, astfel cum au fost realizate, rezultă că ne aflăm în prezența unor discuții cu caracter privat, ce au avut loc între soții P., în cadrul cărora aceștia vorbesc despre situația școlară a copilului lor. De asemenea, apreciez că și discuția telefonică dintre P. D. și B. G. V. poartă un caracter privat, din conținutul acesteia rezultând că cele două persoane par apropiate. Astfel, consider că cererea numitului P. D. adresată numitului B. G. V. de a se întâlni în cursul aceleiași zile, nu poate fi considerată, „de plano”, o intervenție nelegală.

În aceste condiții, consider că pârâta procuror, prin solicitarea adresată judecătorului de drepturi și libertăți de a încuviința măsura supravegherii tehnice față de P. D. și B. G. V. a nesocotit în mod grav dispozițiile art. 139 alin 1 C.p.p. și art. 140 alin 2 C.p.p., întrucât nu a analizat corespunzător necesitatea și proporționalitatea acestei măsuri în raport cu intruziunea în viața personală, respectiv cu restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale, astfel cum sunt reglementate de Constituția României și Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

Mai mult, așa cum rezultă din declarația pârâtei dată în fața Secției, aceasta nu a citit Regulamentul de ordine interioară al instituțiilor de învățământ. Implicit, rezultă că aceasta nu cunoștea nici atribuțiile directorului unei unități de învățământ, așa cum sunt prevăzute în Regulament. Din declarația martorului B. G. V., dată în fața Inspecției Judiciare, constat că acesta „în calitatea sa de manager, are atât dreptul cât și obligația corelativă de a media neînțelegerile dintre elevi – părinți și profesori, aceste aspecte fiind cuprinse în Regulamentul de organizare și funcționare, referitor la evaluarea situației școlare a elevilor”. De asemenea, martorul a mai arătat „că avea posibilitatea legală de a interveni la orice profesor pentru a da dreptul elevului să fie ascultat pentru a-și mări media”, motiv pentru care „consideră că interceptarea convorbirilor telefonice constituie un abuz, o încălcare a drepturilor sale”.

Chiar dacă măsura supravegherii tehnice a fost încuviințată de către judecătorul de drepturi și libertăți, constat că urmarea săvârșirii acestei fapte este una foarte gravă și constă în atingerea adusă dreptului la viață privată și de familie, astfel cum este reglementat de art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului.

În concret, pârâta procuror nu a dat eficiență dispozițiilor art. 8 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului, potrivit căreia orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie. Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirii faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora.

Totodată, prin intrarea în vigoare a Noului Cod Civil a fost consacrat în mod expres în legislația națională dreptul la viață privată, precum și a mijloacelor pe care persoanele fizice sau juridice le au la îndemână pentru a asigura protecția acestuia. În acest scop, articolul 71 din Noul Cod Civil stipulează faptul că orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private, neputând fi supusă vreunei imixțiuni în viața intimă, personală sau de familie, nici în domiciliul, reședința sau corespondența sa, fără consimțământul său.

Ca și consecință a faptului că martorul B. G. V. s-a simțit lezat în drepturile sale este prezenta sesizare formulată de acesta, pe care a adresat-o Parchetului de pe lângă Tribunalul ..., înaintată ulterior, spre competență soluționare, Inspecției Judiciare. În cadrul declarației date acesta a arătat că „a formulat prezenta sesizare nemulțumit fiind de cele întâmplate”. A mai precizat că „a fost foarte afectat și a avut o perioadă de neliniște și agitație întrucât știa că nu are nici cea mai mică vină”.

Chiar dacă numitul P. D. nu a reacționat și nu a reclamat autorităților săvârșirea vreunui abuz asupra sa, constat că și acesta a fost lezat în drepturile sale

constituționale, întrucât pârâta procuror a solicitat (iar judecătorul de drepturi și libertăți a admis) încuviințarea măsurilor de supraveghere tehnică, atât în dosarul penal nr..../2013 - cu încălcarea dispozițiilor imperative ale art. 139 alin 1 C.p.p , în condițiile în care acesta avea calitatea de victimă iar din verificări rezulta că „nu avea cunoștință că pe numele său s-au întocmit adeverințe de primire și plată, în baza cărora figura că a încasat suma de 134.546 lei și că ar fi predat cantitatea de 119.600 Kg fier vechi”, cât și în dosarul penal .../2014, în condițiile în care din cuprinsul notelor de redare a conținutului convorbirilor telefonice din data de 12.06.2014, care au stat la baza sesizării din oficiu, rezulta caracterul privat al discuției.

Având în vedere jurisprudența CEDO, privitoare la dreptul la viață privată/dreptul la viață familială, constat că „respectarea acestora impun, în primul rând, obligații negative din partea autorităților statale, și anume de a nu face ceva de natură a stânjeni exercițiul lor de către titularii cărora le sunt recunoscute: persoanele fizice sau entitățile sociale care le pot invoca”. În esență, „consacrarea dreptului la respectarea vieții private și familiale urmărește apărarea individului împotriva oricărei ingerințe arbitrare a puterii publice în exercitarea prerogativelor ce asigură însuși conținutul acestui drept”. De asemenea, rețin că, în practica sa, Curtea a decis că „atunci când o comunicație între doi membri ai aceleiași familii este interceptată, ne aflăm în fața unei duble ingerințe: atât în privința dreptului la viața de familie, cât și în privința dreptului la corespondență”.

Totodată, constat că pârâta procuror a încălcat în prezenta cauză și dispozițiile legale privitoare la competența teritorială. Chiar dacă sancțiunea în astfel de situații este una relativă, apreciez că obligația primordială a procurorului înainte de a începe cercetările într-o cauză este aceea de a verifica competența, în funcție de criteriile stabilite de legiuitor.

Chiar dacă Inspekția Judiciară nu a reținut în acțiunea disciplinară exercitată împotriva pârâtei și încălcarea normelor de competență materială, în concordanță cu

rezultatul verificărilor efectuate de domnul C. – N. B., prim procuror al Parchetului de pe lângă Tribunalul ..., pentru a reliefa modul defectuos al cercetărilor care au fost efectuate de pârâta procuror în cadrul dosarului penal nr. .../2014, în circumstanțiere, constat că au fost încălcate și dispozițiile legale referitoare la competența materială, întrucât din descrierea faptei rezultă mai degrabă infracțiunea de trafic de influență, decât de abuz în serviciu, săvârșită în afara razei de competență a Parchetului de pe lângă Judecătoria ..., mai precis în municipiul ..., de către persoane domiciliat în ...

Încălcarea normelor de competență materială atrage sancțiunea nulității absolute, conform art. 281 C.p.p. În aceste condiții se impunea ca solicitarea formulată judecătorului de drepturi și libertăți privind încuviințarea măsurii de supraveghere tehnică să fi fost adresată instanței competente material, respectiv Tribunalului ...

La individualizarea sancțiunii ce urmează a fi aplicată pârâtei procuror apreciez că pe lângă împrejurările concrete în care aceasta a săvârșit abaterea disciplinară dedusă judecății, se impune a fi avut în vedere și faptul că, așa cum rezultă din declarația acesteia, în dorința de a soluționa cât mai multe dosare cu rechizitoriu a solicitat, în cursul anului 2014, interceptarea convorbirilor telefonice în foarte multe dosare fără a analiza oportunitatea interceptărilor în raport cu intruziunea în viața personală. Ca și finalitate a măsurilor de supraveghere tehnică solicitate judecătorului de drepturi și libertăți, încuviințate de către acesta, constat că pârâta procuror doar într-o singură cauză a dispus trimiterea în judecată.

În aceste condiții, constat că pârâtei procuror îi lipsește abilitatea de a efectua urmărirea penală în mod corespunzător, în concordanță cu rolul pe care îl are procurorul în această fază a procesului penal. Prin modul în care aceasta a înțeles să gestioneze urmărirea penală în cauzele ce i-au fost repartizate spre soluționare s-a adus atingere atât drepturilor fundamentale ale părților cât și prestigiului funcției de procuror.

Consider că este inadmisibil ca într-un stat de drept în care procurorul trebuie să-și îndeplinească atribuțiile conform principiilor care guvernează activitatea₄₁

Ministerului Public să procedeze la administrarea probelor într-o astfel de manieră, motiv pentru care, în opinie minoritară, apreciez că pârâta procuror M. E. L. nu corespunde exigențelor impuse de exercitarea corespunzătoare a funcției de procuror.

În consecință, pentru considerentele arătate mai sus, apreciez că se impunea aplicarea față de doamna procuror M. E. L. a sancțiunii disciplinare prev. de art. 100 lit.(e) din Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, constând în **„excluderea din magistratură”**.

Procuror –